

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jacek Kulesza

Protokolant: Ewelina Zaremba

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 17.06.2016 r. , 6.10.2016r. i 03.11.2016 r.

sprawy

S. F. ur. (...) w W., syna B. i I. zd. H.

oskarżonego o to, że:

w nieustalonym dniu w okresie od 17 listopada 2013 r. do 7 lutego 2014 r. w nieustalonym miejscu nabył samochód m-ki F. (...) o nr VIN (...) bez silnika, skrzyni biegów i modułów elektronicznych pochodzący z przestępstwa kradzieży z włamaniem zaistniałej w nieustalonym dniu w okresie od 17 listopada 2013 r. do 20 listopada 2013 r. w B. na szkodę H. K. wraz ze sterownikiem (...) i nawigacją pochodzącymi z samochodu m-ki F. (...) o nr VIN (...), który został utracony w wyniku kradzieży z włamaniem zaistniałej w dniu 10 października 2012 r. w W. przy ul. (...) na szkodę I. G. o łącznej wartości 92 200 zł

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

orzeka

1. Oskarżonego S. F. w ramach zarzuconego mu czynu uznaje za winnego tego, że w nieustalonych dniach w okresie od 10 października 2012 r. do 7 lutego 2014 r. działając z góry powziętym zamiarem w nieustalonych miejscach nabył od nieustalonych osób,

w nieustalonym dniu w okresie od 17 listopada 2013 r. do 7 lutego 2014 r. samochód m-ki F. (...) o nr VIN (...) bez silnika, skrzyni biegów i modułów elektronicznych pochodzący z przestępstwa kradzieży z włamaniem zaistniałej w nieustalonym dniu w okresie od 17 listopada 2013 r. do 20 listopada 2013 r. w B. na szkodę H. K. o wartości 61550 zł.

w nieustalonym dniu w okresie od 10 października 2012 r. do 7 lutego 2014 r. sterownik (...) i nawigację pochodzące z samochodu m-ki F. (...) o nr VIN (...), który został utracony w wyniku kradzieży z włamaniem zaistniałej w dniu 10 października 2012 r. w W. przy ul. (...) na szkodę I. G. o wartości 1950 zł.

przewidując możliwość i godząc się na to, że ww. pojazd i części zostały uzyskane za pomocą czynów zabronionych

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc skazanym za umyślne przestępstwo podobne w sprawie IIIK 728/08 prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla (...)w W. tj. popełnienia przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 lutego 2014 r. i za to na ww. podstawie skazuje go, zaś na podstawie art. 291 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

2. Z mocy art. 69 § 1 i § 2 kk., art. 70 § 1 pkt. 1 kk., wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

3. Na mocy art. 33 § 2 kk. wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

4. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1300 złotych tytułem opłaty oraz obciąża pozostałymi pozostałymi kosztami sądowymi.

Sygn. akt: II K 562/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy i ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. F. w dniu 24.09.2013 r. nabył rozbity pojazd F. (...) o nr VIN (...)

S. F. w nieustalonym dniu w okresie od dnia 17 listopada 2013 r. do 7 lutego 2014 r. nabył od nieustalonych osób samochód osobowy marki F. (...) o nr VIN (...). Pojazd ten był bez silnika, skrzyni biegów i modułów elektronicznych. Samochód F. (...) pochodził z przestępstwa kradzieży z włamaniem dokonanej w nieustalonym dniu w okresie od 17 listopada 2013 r. do 20 listopada 2013 r., w B. na szkodę H. K. o wartości 61 550 złotych.

Oskarżony S. F. zakupił w nieustalonym dniu w okresie od 10 października 2012 r. do 7 lutego 2014 r. części samochodowe w postaci sterownika (...) oraz nawigacji o wartości 1 950 zł., które pochodziły z samochodu F. (...) o nr VIN (...). Pojazd F. (...) o nr VIN (...) pochodził z kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu 10 października 2012 r. w W. przy ul. (...) na szkodę I. G..

S. F. do zakupionego pojazdu F. (...) o nr VIN (...) zamontował silnik ze skrzynią biegów, moduły elektroniczne z samochodu o nr VIN (...) oraz sterownik (...) oraz nawigację z samochodu o nr VIN (...). Ponadto w pojeździe usunął oznaczenia identyfikacyjne, zamiast nich przełożył oznaczenia identyfikacyjne w postaci: całego płatu podłogi w przedniej prawej części, tabliczkę znamionową, VIN z samochodu F. (...) o nr VIN (...)

S. F. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. M. w W. z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt III K 728/08 za czyn z art. 291 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Za powyższe czyny S. F. została wymierzona kara łączna roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. S. F. zakończył wykonywać ww. karę 27 listopada 2009 r.

Oskarżony S. F. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia czynu z art. 291 § 1 k.k. i złożył wyjaśnienia. Oskarżony twierdził, że samochód zakupił teść za granicą, w C., on mu pomagał. Twierdził, że pojazd był rozbity, podbijany, „pewnie dachował” k. 152 i wymagający naprawy. Poróżnił się po drodze z teściem i odkupił te auto. Samodzielnie naprawiał wymieniony samochód, nie wymieniał silnika, zamontował jedynie nowy dach, błotniki. Nie usuwał oznaczeń identyfikacyjnych, dokupił nawigację, fotele skórzane, koła, wymienił szyby, ksenony. Poza tym nie wymieniał nic z wyposażenia.

Przed sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, skorzystał z prawa odmowy składania wyjaśnień i podtrzymał wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których nie przyznał się do winy wskazując jakich napraw dokonał w zakupionym pojeździe.

Wyjaśnienia te stoją w sprzeczności ze sporządzoną w sprawie opinią biegłego z zakresu oznaczeń identyfikacyjnych pojazdów, która wykazała rozbieżności w numerach identyfikacyjnych poszczególnych części pojazdu użytkowanego przez oskarżonego. Przedmiotowa opinia jest pełna, szczegółowa sporządzona przez biegłego z dużym doświadczeniem, zatem Sąd uznał ją za rzetelną. Ponadto żadna ze stron nie kwestionowała tejże opinii i wniosków w niej zawartych.

Ze sporządzonej opinii bezspornie wynika, że oskarżony w pojeździe marki F. (...) o nr VIN (...) dokonał ingerencji we wszystkie oznaczenia identyfikacyjne.

W trakcie badania zabezpieczonego pojazdu biegły ujawnił, że numer VIN (...), umieszczony na elemencie konstrukcyjnym karoserii w przednim prawym płacie podłogi pod fotelem jest wykonany fabrycznie. Jednakże okolicy pola numerowego były widoczne ślady ingerencji blacharsko – lakierniczej w postaci niefabrycznego łączenia podłogi wzdłuż progu, niefabrycznie położona masa uszczelniająca świadczyły o montażu elementów karoserii w przedniej prawej części podłogi. Tabliczka znamionowa o nr VIN (...) została wykonana fabrycznie, lecz nie została fabrycznie zamontowana. Ślady montażu wtórny nosił również numer VIN umiejscowiony w lewej dolnej części szyby czołowej.

Wyposażenie zabezpieczonego pojazdu było niezgodne z naniesionym w nim nr VIN. Odnośnie wklejek identyfikacyjnych samochodu oraz daty produkcji jego części biegły stwierdził, że daty produkcji naniesione na poszczególnych częściach samochodu są odmienne. Wklejki identyfikacyjne na drzwiach wskazywały datę produkcji październik 2012r., uszczelki w drzwiach na datę 27 stycznia 2011 r., w mniej widocznych wnękach drzwi widniały daty produkcji 4 i 9 lutego 2011 r., przednie fotele były wyprodukowane w okresie grudzień 2010 – styczeń 2011.

Według biegłego do naprawy zakupionego po wypadku samochodu o nr VIN (...) posłużyło nadwozie bezwypadkowego samochodu również marki F. (...) w tym samym kolorze o nr VIN (...), do którego przelożono oznaczenia identyfikacyjne w postaci: całego płatu podłogi w przedniej prawej części, przyklejono tabliczkę znamionową, VIN publiczny oraz silnik ze skrzynią biegów, moduły elektroniczne oraz oznaczenia naniesione na poszczególnych częściach samochodu. (z pojazdu o nr VIN (...)). Oskarżony zakupił także części samochodowe pochodzące z samochodu marki F. (...) o nr VIN (...) w postaci sterownika (...) oraz nawigacji, które następnie również wmontował.

Także elementy samochodu znajdujące się w użytkowanym przez oskarżonego F. (...) pochodziły z pojazdu o nr VIN (...)

I tak:

- moduł A. sterujący napędem na 4 koła o nr (...) był na etapie produkcji zainstalowany w pojeździe o numerze VIN (...),

- (...) drugi – sterownik automatycznej klimatyzacji o nr seryjnym (...) był na etapie produkcji zainstalowany w pojeździe z początkiem numeru VIN (...);

Biegły wskazał, iż badany pojazd nie miał jakichkolwiek poważnych napraw blacharsko-lakierniczych. Ponadto badany pojazd ma bogatsze wyposażenie niż wynikające ze specyfikacji samochodu o nr VIN (...). szklany fabryczny dach, hamulec elektrycznie sterowany, kamera cofania, lampy ledowe.

Sposób „naprawy” i przelożenie oznaczeń identyfikacyjnych z samochodu o nr VIN (...) do pojazdu o nr VIN (...) wskazują, iż oskarżony z całą pewnością zdawał sobie sprawę z popełnienia czynu zabronionego, z tego, również, że nabyte przez niego części, które pochodziły z samochodu F. (...) o nr VIN (...) także pochodzą z przestępstwa. Nie było więc tak jak wyjaśniał, iż naprawiał zakupiony z C. pojazd

Sąd nie odmówił wiarygodności dokumentom urzędowym, gdyż zostały one sporządzone przez powołane do tego organy i korzystają z domniemania autentyczności oraz prawdziwości zawartych w nich oświadczeń, które nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron w toku postępowania jurysdykcyjnego, jak też Sąd nie znalazł podstaw, aby poddać w wątpliwość ich wiarygodność.

Sąd dał natomiast wiarę oraz oparł ustalenia faktyczne na odczytanych zeznaniach I. G., które uznał za logiczne i spójne.

Sąd zważył, co następuje.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, przy uwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań doświadczenia życiowego, pozwala w sposób niebudzący wątpliwości stwierdzić, iż S. F. popełnił przestępstwo określone w art. 291 § 1 kk.

Paserstwo w typie podstawowym (art. 291 § 1) jest przestępstwem umyślnym, a zatem do odpowiedzialności sprawcy konieczna jest jego wiedza, że rzecz pochodzi z czynu zabronionego, albo uświadamianie sobie tej możliwości i godzenie się z nią. Natomiast czynności wykonawcze paserstwa w postaci nabycia rzeczy, pomocy do jej zbycia, przyjęcia i pomocy do ukrycia wymagają niewątpliwie zamiaru bezpośredniego.

Nie ulega wątpliwości, iż samochód marki F. (...) (bez określonych ww. części), który oskarżony użytkował pochodził z czynu zabronionego a oskarżony doskonale zdawał sobie z tego sprawę. Jak wynika z pisma (...) sp. z o.o. sp. k. ww. pojazd został skradziony w B. w dniu 20.11.2013 r. (k. 214) na szkodę H. K.. Części samochodowe w postaci sterownika (...) oraz nawigacji pochodziły z samochodu F. (...) o nr VIN (...). Pojazd F. (...) o nr VIN (...) pochodził z kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu 10 października 2012 r. w W. przy ul. (...) na szkodę I. G..

Sąd orzekając w niniejszej sprawie dokonał zmiany opisu czynu oraz jego kwalifikacji prawnej, kwalifikując zarzucany czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 lutego 2014 r. Oskarżony S. F. był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) w W. z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt III K 728/08 za czyn z art. 291 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Za powyższe czyny S. F. została wymierzona kara łączna roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. S. F. zakończył wykonywać ww. karę 27 listopada 2009 r. Zważywszy, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa w ciągu 5 lat po odbyciu kary za umyślne przestępstwo podobne, zarzucany mu czyn należało zakwalifikować w związku z art. 64 § 1 k.k.

Sąd zarzucany czyn zakwalifikował również w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 7 lutego 2014 r., albowiem kwalifikacja taka była korzystniejsza dla oskarżonego, gdyż dopuszczała możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności.

Czyn zarzucany oskarżonemu należało zakwalifikować również w związku z art. 12 k.k. Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem zakupu niekompletnego samochodu oraz części z innego pojazdu mających posłużyć do „naprawy samochodu powypadkowego”

Dokonując zmiany opisu czynu sąd przyjął, na podstawie opinii biegłego (k. 147) wartość zakupionych przez oskarżonego części w postaci sterownika klimatyzacji na kwotę 1.000 zł oraz systemu nawigacji na 950 zł, co daje łączną wartość 1950 zł. Natomiast, wg. opinii biegłego k. 281-283, wartość samochodu marki F. (...) o nr VIN (...) bez podzespołów: silnika kompletnego, skrzyni biegów, modułu sterującego (...), modułów A., B., CMR, (...), (...), P., (...), (...), (...), (...), (...), systemu nawigacji satelitarnej CD/ (...) wynosił 61.550 zł.

Wymierzając S. F. karę za przypisane mu przestępstwo Sąd wziął pod uwagę wszelkie okoliczności ujawnione w sprawie. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu przejawiający się w postaci zamiaru, w jakim działał oskarżony oraz w działaniu oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kosztem innych osób. Okolicznościami obciążającymi są nadto: uprzednia karalność oskarżonego oraz nagminność tego rodzaju przestępstw.

Zdaniem Sądu brak było w niniejszej sprawie okoliczności łagodzących.

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył S. F. karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie zawiesił na 5 lat próby. W ocenie Sądu rozstrzygnięcie takie spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną, jednakże większość czynów była popełniona ponad 10 lat temu. Zatem w ocenie Sądu nadal istnieje pozytywna prognoza

kryminologiczna wobec oskarżonego, który de facto nie jest osobą zdemoralizowaną co pozwala przyjąć, że nie wejdzie po raz kolejny w konflikt z prawem. Jednocześnie Sąd określił wobec oskarżonego maksymalny okres próby, który będzie wystarczająco długi, aby potwierdzić postawioną przez sąd prognozę kryminologiczną.

Z uwagi na okoliczność, iż oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej mając na względzie treść art. 33 § 1, 2, 3 kk. Sąd wymierzył mu karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 złotych. Określając wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe oskarżonego.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami Sąd zasądził od oskarżonego stosowną opłatę (art. 2 ust. 1 pkt. 4, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych) i obciążył go pozostałymi kosztami procesu nie znajdując podstaw do zwolnienia go od ich uiszczenia biorąc pod uwagę, iż oskarżony pracuje (art. 627 kpk.).

W tym stanie rzeczy należało orzec jak powyżej.